

tigt har staaet — i mit Blad om Skattelovene, hvori det hed, at de ikke vare meget værd, idet det navnlig var Proprietærerne, der fik mest Gavn af dem, Gaardmændene fik mindre osv. Jeg skal dertil sige, at det Stykke, han her citerede, ikke angik de Skattelove, vi forhandle om i Dag. Det angik de Reedtz-Thottske Skattelove, som jeg anser for meget ringere end disse. Jeg hørte nok i Dag, at det ærede Medlem hævdede dem meget højt op over disse. Naar han skulde forsvare sig, gik han altid ud netop fra de Reedtz-Thottske Skattelove og priste dem netop i Sammenligning med dem, vi her tale om. Jeg siger, at de Reedtz-Thottske Skattelove vare meget tarveligere end dem, vi her behandle. Naar jeg skrev i mit Blad om de Reedtz-Thottske Skattelove, at dem kunde vi godt vente med, vi behøvede ikke at være forhippede paa dem, skrev jeg det i den Forbindelse, at vi ikke skulde give en Brændevinsskat derfor. Jeg tænker, at det ærede Medlem baade vil give mig Ret deri, og at han vil give mig Ret i, at det Standpunkt, at disse Skattelove ikke skulle købes for en Brændevinsskat, er godt nok i Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg har her i Dag, thi hvis disse Skattelove, vi have for her i Dag, og som ere meget bedre end de Reedtz-Thottske, skulde købes for en Brændevinsskat, vilde jeg heller ikke nu være med dertil.

Saa gentog det ærede Medlem — thi der var jo adskilligt af, hvad han sagde i Dag, der var Gentagelse af, hvad han sagde første Gang — at Indkomst og Formue var et godt Skatteobjekt, men det blev brugt daarligt i denne Sammenhæng. Der er ikke andet at sige dertil, end at det bliver jo brugt i samme Retning som det Forslag, Skattekommissionen fremsatte, og som det ærede Medlem stemte for. Det ærede Medlem gentog i Dag, at denne Reform, hvorefter vi altsaa tage Formue og Indkomstskatten og afskrive de faste Skatter paa Ejendomme, er en ensidig agrarisk Reform, og at Bebrejdelsen mod den er, at den er uden Forbindelse med Toldreformen. Men hvad var Skattekommissionens Forslag, som det ærede Medlem stemte for — det ærede Medlems Navn staaar antegnet som en af dem, der have stemt for dette Forslag sammen med det ærede Medlems Meningsfæller — andet end en Reform nøjagtig i samme Retning, nøjagtig med samme Tendens, nemlig at lette Hartkornets Byrder og uden nogen Forbindelse med Toldreformen? Og jeg kan ikke andet end gentage den

Forbavelse, jeg har følt over, at det ærede Medlem paa ny kommer tilbage til Beklægelser over, at Toldreformen ikke længere hænger ved denne Skatterreform. Hvis det ærede Medlem, den Gang han stemte for Brændevinsdagsordenen — thi jeg vil atter minde om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn 5te Valgkreds sammen med alle sine Meningsfæller stemte for Brændevinsdagsordenen — var saa naiv at tro, at denne Brændevinsdagsorden ikke huggede Forbindelsen med Toldreformen over, saa tror jeg, han var den eneste Mand over 25 Aar her i Danmark, der ikke kunde se dette. Jeg har tilstrækkelig lært det ærede Medlem at kende til at tro, at han ikke er saa naiv nu i dette Øjeblik, og han var det heller ikke den Gang. Derfor siger jeg, at det forbavser mig, at han paa ny beklager, at Toldreformen ikke er med, siden han er en af de Mænd, hvis Navne staa antegnede ved den Afstemning, som huggede Forbindelsen over mellem den direkte Skatterreform og den indirekte. Men saa fremhævede det ærede Medlem, at forskellige Ting ved denne Skatterreform ere slettere end de tidligere, og da navnlig end den Reedtz-Thottske, thi det var da navnlig den Reedtz-Thottske, det ærede Medlem talte om i Efttermiddagsmødet. Han sagde, at denne Skatterreform var slettere, thi i den Reedtz-Thottske Lov var der ingen Indskrænkning i Henseende til Kommunernes Ret til at beskatte deres Beboere efter eget Tykke — han sigter vel her til § 7 i Loven om den personlige Kommuneskat. Nej, ganske vist, der er jo overhovedet ikke den Art Bestemmelser med i den Reedtz-Thottske Skatterreform. Men det ærede Medlem har jo ikke en Gang selv stemt for den Reedtz-Thottske Skatterreform, men han har stemt for Skattekommissionens Forslag, og der var § 7 ogsaa. Nu vil det ærede Medlem maaske sige: Ja, men den er i ændret Skikkelse her. Den Ændring er nu ikke saa stor, at den skulde kunde rokke det ærede Medlems Standpunkt til Skattereformen, og jeg vil gøre opmærksom paa, at ganske vist er den ændret saaledes, at det Procenttillæg, der kan gøres for visse Indtægter, er blevet noget mindre, men jeg vil ogsaa minde om, at det Fradrag, der kan gøres for andre Indtægter, navnlig saadanne Indtægter, som de mindre bemidlede have, er blevet staaende ved de 65 pCt. Og saa er der sket en Ting, som det forekommer mig, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller maatte sætte ganske særlig Pris paa. I den § 7, som det